

Sygn. akt V ACz 65/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Barbara Kurzeja

Sędziowie SA Aleksandra Janas (spr.)

SO (del.) Arkadiusz Przybyło

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2016 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) we W.

przeciwko M. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach

z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt XIV GNc 582/15

p o s t a n a w i a : uchylić zaskarżone postanowienie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

SSO (del.) Arkadiusz Przybyło SSA Barbara Kurzeja SSA Aleksandra Janas

Sygn. akt V ACz 65/16

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 11 grudnia 2015 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gliwicach zwrócił pozew, na podstawie art. 130² § 1 k.p.c, gdyż pozew wniesiony przez radcę prawnego reprezentującego powoda nie został należycie opłacony, mimo iż podlegał opłacie w wysokości stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu.

W zażaleniu powód wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, a także o zwrot uiszczonej od zażalenia opłaty, zgodnie z art. 79 ust.1 pkt 1 lit.e u.k.s.c. Zaskarżonemu zarządzeniu zarzucił naruszenie art. 13 ust. 1 a u.k.s.c. poprzez jego niezastosowanie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z powołanym przez powoda przepisem art. 13 ust. 1 a u.k.s.c, który wszedł w życie 27 listopada 2015 r. w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych,

o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.), opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1000 złotych.

W uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, której art. 7 wprowadził zmianę art. 13 u.k.s.c. wskazano, że wejście w życie proponowanej ustawy będzie pozytywnie oddziaływać na sytuację klientów banków poprzez wyrównanie pozycji podmiotu profesjonalnego i jego klienta w postępowaniu egzekucyjnym. Brak możliwości wystawiania tytułów egzekucyjnych spowoduje konieczność prowadzenia przez banki i Skoki postępowania egzekucyjnego w postępowaniu sądowym. Zapewni to dłużnikom tych instytucji prawo do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd. Dostępność do sądu w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych ma między innymi gwarantować opłata, której ustawowo określona wysokość nie może przekraczać 1.000 zł.

Jedną z czynności bankowych, wymienioną w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo bankowe jest udzielanie kredytów. W przedmiotowej sprawie powód dochodzi roszczenia wynikającego z umowy kredytowej nr (...) o kredyt w rachunku bieżącym zawartej przez pozwaną z (...) Bankiem S.A. w W.. Powód dochodzi zatem roszczenia wynikającego z czynności bankowej, chociaż sam stał się wierzycielem na podstawie umowy przelewu wierzytelności, na mocy której wstąpił we wszystkie prawa dotychczasowego wierzyciela. Pojęcie „roszczenie wynikające z czynności bankowych” rozumieć należy jednak szeroko, przemawia za tym ratio legis wprowadzonej nowelizacji, które podporządkowane jest interesowi klientów banków, jako podmiotom słabszym. Ponadto znowelizowany przepis nie wprowadza rozróżnienia w oparciu o kryterium podmiotowe, co oznacza że wysokość opłaty uzależniona jest od charakteru czynności będącej źródłem zobowiązania („czynność bankowa”), a nie od tego komu aktualnie wynikająca z niej wierzytelność przysługuje.

Wraz z pozwem wniesionym przez profesjonalnego pełnomocnika została uiszczona opłata w wysokości 1.000 zł, a więc w prawidłowej wysokości (art. 13 ust. 1 a u.k.s.c.).

Z powyższych przyczyn zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie pierwszej instancji o zwrocie pozwu na podstawie art. 130² k.p.c. nie odpowiada prawu, zatem nie może się ostać.

Z uwagi zatem na powyższe zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu na podstawie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO (del.) Arkadiusz Przybyło SSA Barbara Kurzeja SSA Aleksandra Janas